

ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದ. ಸಾವಿತ್ರಿ ಬಲವಂತ ಮಾಡಿ ದಮಯಂತಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ತಿನ್ನಿಸಿದಳು. ಹೊರಗೋದರೆ ಟಿವಿ ಚಾನೆಲ್‌ನವರ ಭಯವಾಗಿ ಒಳಗಡೆಯೇ ಕುಳಿತುಕೊಂಡಿದ್ದವು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಮಿತ್ರನೊಬ್ಬ ಫೋನ್ ಮಾಡಿ ನನಗೆ ಗಾಬರಿ ಹುಟ್ಟಿಸುವ ಶಾಕ್ ನ್ಯೂಸ್ ಕೊಟ್ಟುಬಿಟ್ಟ. 'ಕೃಷ್ಣ, ನೀನು ಅದ್ಯಾಕೆ ಆ ಟಿವಿ ಚಾನೆಲ್ ಅವರ ಹತ್ತಿರ ಮಾತನಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೋದೆ? ನಿಮ್ಮ ಮಗಳು ರಾತ್ರಿ ಕತ್ತಲಲ್ಲಿ ಅದೆಲ್ಲೋ ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ರೌಡಿಗಳ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿಕೊಂಡು ಬಿಟ್ಟಳಂತೆ. ಪೊಲೀಸರಾಗಲಿ ಆಸ್ಪತ್ರೆಯ ವೈದ್ಯರಾಗಲಿ ಬಾಯಿ ಬಿಚ್ಚುತ್ತಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಹುಡುಗಿಯ ತಂದೆ ಕೃಷ್ಣ ಅವರು ಟಿವಿ ಮಾಧ್ಯಮಗಳಿಗೆ ಸ್ಕೂಟರ್‌ನಿಂದ ಬಿದ್ದು ಅಪಘಾತವಾಗಿದೆ ಅಂತ ಹೇಳಿಕೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಇಷ್ಟಕ್ಕೂ ಏನಾಗಿದೆ?' ಎಂದು ಕೇಳಿದರು. ಅವರ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ನಾನು ಅಲ್ಲೇ ಕುಳಿತು ಕುಳಿತುಕೊಂಡುಬಿಟ್ಟೆ. ಈಗ ನನ್ನ ಮಗಳ ಮೇಲೆ, ನನ್ನ ಕುಟುಂಬದ ಮೇಲೆ ನಾನೇ ಅಪರಾಧ ಮಾಡಿದಂತಿತ್ತು. ಕಾಸಿಗೊಂದು ಕೊಸರಿಗೊಂದು ಹುಟ್ಟಿಕೊಂಡಿರುವ ಈ ಟಿವಿ ಚಾನೆಲ್ ರಾಕ್ರಸರ ಕೈಗೆ ನಾನೇ ಜುಟ್ಟು ಕೊಟ್ಟಂತಾಯಿತಲ್ಲ ಎಂದು ನನಗೆ ನಾನೇ ಭೀಮಾರಿ ಹಾಕಿಕೊಂಡೆ. ನನಗೆ ವಿಪರೀತ ಕೋಪ ಬರುತ್ತಿತ್ತು.

ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ದಮಯಂತಿ ಇಡ್ಡಿ ತಿನ್ನುತ್ತಿದ್ದು ನಾನು ಹೋಗಿದ್ದೇ ಎಂದಿನಂತೆ ಡ್ಯಾಡ್ ಎನ್ನುವ ಬದಲು 'ಅಪ್ಪ ಬನ್ನಿ' ಎಂದು ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಕರೆದು ಇಡ್ಡಿ ಮುರಿದು ಸಾಂಬಾರಿನಲ್ಲಿ ಅಡ್ಡಿ ನನ್ನ ಬಾಯಿಗೆ ಇಡಲು ಕೈ ಎತ್ತಿದಳು. ನಾನು ಮಗುವಿನಂತೆ ಬಗ್ಗಿ ಬಾಯಿ ತೆರೆದೆ. ಅವಳು ತನ್ನ ಕೈಯಿಂದ ತುತ್ತನ್ನು ನನ್ನ ಬಾಯಿಗೆನೋ ಇಟ್ಟಳು. ಆದರೆ ಅದನ್ನು ನಾನು ನುಂಗಲಾರದೆ ಹೋದೆ. ಬದಲಿಗೆ ನನ್ನ ಗಂಟಲು ಗದ್ದತಿವಾಗಿ ಕಣ್ಣುಗಳಿಂದ ಹೊರಚೆಲ್ಲಿದ ಕಣ್ಣೀರು ಕೆನ್ನೆಗಳ ಮೇಲೆ ಹರಿಯುತ್ತಿತ್ತು. ದಮಯಂತಿ 'ಡ್ಯಾಡ್, ನನಗೇನೂ ಆಗಿಲ್ಲ. Don't worry' ಎಂದಳು. ನನ್ನಿಂದ ದುಃಖ ತಡೆಯಲಾಗಲಿಲ್ಲ. ಸಾವಿತ್ರಿ, ದುಃಖಿಸುತ್ತ 'ರಾತ್ರಿಯೆಲ್ಲ ಓಡಾಡಬೇಡ. ಓಡಾಡಬೇಡ ಅಂತ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ ಇದ್ದೆ' ಎನ್ನುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಸಾವಿತ್ರಿಯ ತಂದೆ 'ಸಾವಿತ್ರಿ, ಸುಮ್ಮನೆ ಇರಮ್ಮ. ಈಗ ಅದೆಲ್ಲ ಏನೂ ಮಾತಾಡಬೇಡ' ಎಂದರು. ತೇಜಸ್‌ಗೆ ಫೋನ್ ಬಂದು ಅವನು ಹೊರಗೆ ಹೋಗಿ ಯಾರ ಜೊತೆಗೋ ಮಾತನಾಡತೊಡಗಿದ.

ನನ್ನನ್ನ ಒಳಗಡೆಗೆ ಕರೆದ ಮುಖ್ಯ ವೈದ್ಯರು, 'ನೋಡಿ ಸರ್. ನಿಮ್ಮ ಮಗಳು ಹುಷಾರಾಗಿದ್ದಾಳೆ. ಏನೂ ತೊಂದರೆ ಇಲ್ಲ. ಈಗಾಗಲೇ ಎಲ್ಲ ಔಷಧಿಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀವಿ. ಏನೂ ಸಮಸ್ಯೆ ಇಲ್ಲ. ನೀವು ಮನೆಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದಾದರೆ ಸಾಯಂಕಾಲ ಡಿಸ್ಚಾರ್ಜ್ ಮಾಡ್ಡಿವಿ' ಎಂದರು. ನಾನು 'ಸರಿ ಸರ್' ಎಂದೆ. ಮಹಿಳಾ

ವೈದ್ಯರು ಸಾವಿತ್ರಿಯನ್ನು ದಮಯಂತಿ ಇದ್ದ ಕೋಣೆಯ ಒಳಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡೋಗಿ ಏನೋ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಮುಖ್ಯ ವೈದ್ಯರು ನನ್ನನ್ನು ಅವರ ಕೋಣೆಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡ ಹೋದರು. 'ನಿಮಗಲ್ಲ ತುಂಬಾ ನೋವಾಗಿರಬಹುದು. ಈ ನ್ಯೂಸ್ ಚಾನೆಲ್‌ನವರು ನಿಮ್ಮ ಮಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಏನೇನೋ ಪ್ರಚಾರ ಮಾಡ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ ಅಂತ ಕೇಳಿದೆ. ನೀವು ಯಾತಕ್ಕೆ ಅವರಿಗೆ ಸ್ಟೇಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೋದ್ರಿ ಸರ್?' ಎಂದರು. ನನಗೆ ಏನು ಹೇಳಬೇಕೋ ಅರ್ಥವಾಗಲಿಲ್ಲ. 'ಏನಾದರು ಸಮಸ್ಯೆಯಾದರೆ ನನಗೆ ಫೋನ್ ಮಾಡಿ' ಎಂದು ಅವರ ವಿಸಿಟಿಂಗ್ ಕಾರ್ಡ್ ಕೊಟ್ಟರು. 'ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ನಿಮ್ಮ ಮಗಳ ವಿಷಯದ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಚಾರ ಆಗಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲ ಅಂದರೆ ಯಾರೋಯಾರೋ ಸಂಬಂಧ ಇಲ್ಲದೆ ಇರೋರೆಲ್ಲ ಬಂದುಬಿಡ್ತಾರೆ. ಈ ನ್ಯೂಸ್ ಚಾನೆಲ್‌ಗಳು ಬಂದಾಗಿನಿಂದ ಜನರಿಗೆ ನೆಮ್ಮದಿನೇ ಇಲ್ಲದಾಗಿಬಿಟ್ಟಿದೆ. ಇನ್ನೊಂದು ಅರ್ಧ ಗಂಟೆ ನಿಮ್ಮ ಮಗಳನ್ನು ಡಿಸ್ಚಾರ್ಜ್ ಮಾಡ್ತಾರೆ. ನೀವು ಹೋಗ್ಬಹುದು ಸರ್' ಎಂದರು. ನಾವು ಅವರಿಗೆ ಧನ್ಯವಾದಗಳನ್ನು ಹೇಳಿ ಅವರಿಂದ ಬಿಟ್ಟೊಂಡೆವು.

ಸಾಯಂಕಾಲ ಏಳು ಗಂಟೆಗೆ ನಾವೆಲ್ಲ ಆಸ್ಪತ್ರೆಯಿಂದ ಮನೆ ತಲುಪಿದ್ದೆ ತಡ. ನ್ಯೂಸ್ ಚಾನೆಲ್‌ನವರು ನನ್ನನ್ನು ಸುತ್ತುವರಿದುಬಿಟ್ಟರು. ನಮಗೆ ಏನು ಮಾಡಬೇಕೋ ಅರ್ಥವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅವರಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಮನೆ ಒಳಗಡೆಗೆ ಹೋಗಲು ಹರಸಾಹಸ ಮಾಡಬೇಕಾಯಿತು. ಆದರೂ ಅದನ್ನೇ Live telecast ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದರು. ಕೊನೆಗೆ ನನ್ನ ಮಾವ ಹೊರಗಡೆಗೆ ಹೋಗಿ ಬಹಳ ಸಮಾಧಾನವಾಗಿ 'ದಯವಿಟ್ಟು ಮೊದಲು ನಿಮ್ಮ ಕ್ಯಾಮೆರಾಗಳನ್ನು ಸ್ವಿಚ್ ಆಫ್ ಮಾಡಿ' ಎಂದು ಎಷ್ಟೇ ಬೇಡಿಕೊಂಡರೂ ಬಿಡಲಿಲ್ಲ. 'ನೀವು ಏನು ಹೇಳಬೇಕೆಂದಿದ್ದೀರೋ ಅದನ್ನೇ ಹೇಳಿ' ಎಂದು ನಿಂತುಕೊಂಡಿದ್ದರು. 'ನೋಡಿ. ನೀವು ಈಗಾಗಲೇ ಅದೇನೇನು ಪ್ರಚಾರ ಮಾಡಿದ್ದೀರೋ ನಮಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಮೊಮ್ಮಗಳು ಸಾಯಂಕಾಲ ಸ್ಕೂಟರ್‌ನಲ್ಲಿ ಮನೆಗೆ ಹಿಂದಿರುಗುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಅಪಘಾತ ಆಗಿ ಗಾಯಗೊಂಡಿದ್ದಾಳೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಆಸ್ಪತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಅಡ್ಡಿಟ್ ಆಗಿ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಮನೆಗೆ ಬಂದಿದ್ದಾಳೆ ಅಷ್ಟೇ. ನ್ಯೂಸ್ ಚಾನೆಲ್ ವರದಿಗಾರರು ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ತಲೆ ಬುಡವಿಲ್ಲದ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ನನ್ನ ಮಾವ ಮತ್ತೆ 'ಒಂದು ಒಳ್ಳೆ ಕುಟುಂಬವನ್ನು ಬೀದಿಗೆ ತರುವಂತಹ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಡಿ. ದಯವಿಟ್ಟು ಇಲ್ಲಿಂದ ಹೋಗ್ಗಿಡಿ' ಎಂದು ಕೈಮುಗಿದು ಮನೆ ಒಳಗೆ ಬಂದು ಬಾಗಿಲು ಮುಚ್ಚಿಬಿಟ್ಟರು. ಸಾವಿತ್ರಿ, ದಮಯಂತಿ ಒಂದು ಕೋಣೆ ಒಳಗೆ ಹೋಗಿ ಅಡಗಿಕೊಂಡು ಬಿಕ್ಕಳಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ವಿಜಯನಗರ ಪೊಲೀಸ್ ಠಾಣೆಗೆ ಫೋನ್ ಮಾಡಿ 'ನಮ್ಮ ಮನೆಯ ಮುಂದೆ ನ್ಯೂಸ್ ಚಾನೆಲ್‌ನವರು ಬಂದು ತೊಂದರೆ ಮಾಡ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ.

ದಯವಿಟ್ಟು ಪೊಲೀಸರನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿ ಅವರನ್ನು ಓಡಿಸಿ' ಎಂದೆ.

ಮರುದಿನ ಯಾರೋ ಕಾಂಪೌಂಡ್ ಬಾಗಿಲು ನೂಕಿಕೊಂಡು ಬರುವ ಸದ್ದಾಗಿ ನೋಡಿದರೆ ಪೊಲೀಸ್ ಸಬ್ ಇನ್ಸ್‌ಪೆಕ್ಟರ್ ಬರುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರು ದ್ವಿಚಕ್ರ ವಾಹನದಲ್ಲಿ ಸಿವಿಲ್ ದಿರಿಸಿನಲ್ಲಿ ಬಂದಿದ್ದು ನೋಡಿ ನನಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಾಧಾನವಾಯಿತು. ಬಾಗಿಲು ತೆರೆದು ಅವರನ್ನು ಒಳಕ್ಕೆ ಬರಮಾಡಿಕೊಂಡೆ. ಬಂದವರೆ 'ಕೃಷ್ಣ ಸಾರ್. ನಾನು ಬಹಳ ಸಲ ನಿಮ್ಮ ಮೊಬೈಲ್ ಫೋನ್‌ಗೂ, ಲ್ಯಾಂಡ್‌ಲೈನ್‌ಗೂ ಫೋನ್ ಮಾಡಿದೆ. ನೀವು ಎತ್ತಲಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಆತಂಕ ಆಗಿ ನಿಮ್ಮನ್ನ ನೋಡುವುದಕ್ಕೆ ಅಂತ ಬಂದೆ. ಏನೂ ತಿಳಿಯಬೇಡಿ' ಎಂದರು. 'ಬನ್ನಿ. ಸರ್ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಿ. ನೀವು ಅಷ್ಟಾದರೂ ವಿಶ್ವಾಸದಿಂದ ನಮ್ಮನ್ನ ನೋಡುವುದಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದೀರಲ್ಲ? ಈ ನ್ಯೂಸ್ ಚಾನೆಲ್‌ನವರಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲಾ ಫೋನ್‌ಗಳನ್ನು ಸ್ವಿಚ್ ಆಫ್ ಮಾಡಬೇಕಾಯಿತು. ಮನೆ ಒಳಗಡೆ ಕುಳಿತಿದ್ದರೂ ನಮ್ಮ ಬಗ್ಗೆ ಏನೇನೂ ಪ್ರಚಾರ ಮಾಡ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆಂತೆ' ಎನ್ನುತ್ತಿದ್ದಂತೆ 'ಸರ್, ಅವರ ಮಾತು ಬಿಡಿ. ನಿಮ್ಮ ಮಗಳು ಹೇಗಿದ್ದಾರೆ? ಹೇಳಿ' ಎಂದರು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ತೇಜಸ್ ಎರಡು ಕಪ್ ಕಾಫಿ ತಂದು ನಮ್ಮ ಮುಂದಿಟ್ಟ. 'ಅಯ್ಯೋ ಇದೆಲ್ಲ ಯಾಕೆ? ನಾನು ಈಗ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಮುಗಿಸಿಕೊಂಡೆ ಬಂದಿದ್ದೀನಿ' ಎಂದರು. 'ಇಲ್ಲಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ' ಎಂದೆ. ನಿಮ್ಮ ಮಗಳು ಚೆನ್ನಾಗಿದ್ದಾರೆ ತಾನೆ?' ಎಂದರು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ 'ದಮಯಂತಿ ನಮಸ್ಕಾರ ಸರ್' ಎಂದು ಎದುರಿಗೆ ಬಂದು ನಿಂತುಕೊಂಡಳು. ದಿಢೀರನೆ ಎದ್ದು ನಿಂತುಕೊಂಡ ಸಬ್ ಇನ್ಸ್‌ಪೆಕ್ಟರ್ 'ನೀನ್ಯಾಕಮ್ಮ ಬಂದೆ? ಚೆನ್ನಾಗಿದ್ದೀರಿ ತಾನೆ?' ಎಂದಿದ್ದೆ, 'ಚೆನ್ನಾಗಿದ್ದೀನಿ ಸರ್' ಎಂದಳು. 'You are a brave lady ಎಲ್ಲ ಸರಿಹೋಗುತ್ತೆ' ಎಂದರು. 'Thank you very much sir' ಎಂದಿದ್ದೇ ದಮಯಂತಿ ಮತ್ತೆ ಒಳಗೆ ಹೋದಳು. 'ಸರ್. ನಾನು ಹೊರಡ್ಡೀನಿ ಏನಾದರು ಸಮಸ್ಯೆ ಇದ್ದರೆ ದಯವಿಟ್ಟು ಫೋನ್ ಮಾಡಿ' ಎಂದು ಎದ್ದು ನಿಂತರು. ನಾನು ಅವರ ಜೊತೆಗೆ ಮನೆಯಿಂದ ಹೊರಗಡೆಗೆ ಬಂದೆ.

'ಸರ್. ನಾವು ನಿಮ್ಮ ಮಗಳಿಗೆ ತೊಂದರೆ ಮಾಡಿದವರನ್ನು ಹುಡುಕುತ್ತ ಇದೀವಿ. ತಾವು ಈ ಕೇಸು ನ್ಯಾಯಾಲಯಕ್ಕೆ ಬಂದರೆ ತಾವು ಅಟೆಂಟ್ ಮಾಡ್ಡಿರಿ ತಾನೆ?' ಎಂದರು. 'ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ನಾನು ಏನು ಮಾಡ್ಡೀನೋ ನನಗೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ' ಎಂದೆ. 'ಆಯಿತು ಸರ್. ಇನ್ನೊಂದಷ್ಟು ದಿನ ಆದ ಮೇಲೆ ಮಾತಾಡೋಣ. ಯಾಕೆಂದರೆ ಅದು ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಪ್ರೈವೇಟ್. ವರ್ಷಗಟ್ಟಳೆ ನಡೆಯುತ್ತೆ. ನಿಮ್ಮ ಮಗಳು Statement ನಲ್ಲಿ ಅವರ ಮುಖಗಳನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ನೋಡಿಲ್ಲ ಅಂತ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಆದರಿಂದ ಕೇಸು ಕಷ್ಟ ಆಗಬಹುದು. ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ